

ENTREVISTA ANDREU FRANCISCO

President del Consorci de Promoció Enoturística del Territori DO Alella

“Estic convençut que estem a prop de l'eclosió i el reconeixement extern dels vins d'Alella”

TEXT: SÍLVIA CULELL

Un viatge d'anada i de tornada a Narbona dóna per parlar de moltes coses, tot i que el trajecte es faci en poc menys de dues hores. *Papers de vi* l'ha volgut aprofitar per parlar, asseguts còmodament a la sala VIP del TGV que ens portarà a Barcelona, amb l'alcalde d'Alella, que acaba ara el seu mandat i, com ja va anunciar, no es tornarà a presentar. Però això no evita que treballi incansablement fins a l'últim dia. Arriba just per agafar el tren: "He hagut de canviar una reunió per poder venir", es justifica orgullós. "L'he feta a primera hora, i poc després de les vuit ja sortia de l'ajuntament." I un cop dalt del vagó i asseguts a les confortables butaques assignades, aprofita l'ocasió per treure el portàtil i continuar treballant...

Andreu Francisco és des del 2003 l'alcalde d'Alella i des de la seva creació, l'any 2009, el president del Consorci de la DO Alella.

Què li ha semblat l'experiència de Les Grands Buffets?

Doncs la veritat és que molt bé, n'he marxat amb una ampolla de vi francès sota el braç i hem pogut fer d'ambaixadors de la DO Alella [somriu]... Hi hem menjat molt bé i l'experiència a Les Grands Buffets és realment molt aconsellable. Ha estat tot un luxe poder viure-la al costat del seu creador, el senyor Louis Privat, tot un exemple d'emprenedor i de persona inquieta: ho hem vist coneixent la seva proposta empresarial, atrevida en el seu moment i molt interessant. La veritat és que no la coneixia, i el que sí que ja he traslla-

dat al senyor Privat és que em sembla una proposta molt republicana, en el sentit que permet i dóna accés i oportunitat a tothom per poder tastar una setantena de vins a preus assequibles. A més, tots són servits a copes, una proposta que en aquestes dimensions no es troba enlloc més. I això sense parlar de la important tasca de promoció del territori que

“Hem pogut fer d'ambaixadors de la Denominació d'Origen Alella a Narbona”

hi ha al darrere. Es nota que qui hi ha al capdavant és sensible i s'estima el lloc. Veritablement és una experiència única. I la proposta no és només per a qui li agradin els vins, sinó que també et permet tenir accés a més d'un centenar de formatges, entre més productes. I per a gent com a mi a qui ens entusiasmen les dues coses, doncs és una proposta molt recomanable.

S'imagina una iniciativa semblant amb els vins d'Alella?

No [riu]. Més enllà de la situació física de l'espai, que com a mínim és singular, poder traslladar una experiència com aquesta al territori Alella seria interessant, i tant!, però ara mateix no veig no conec cap emprenedor amb capacitat i voluntat de fer-ho.

Silvia Culell entrevista Andreu Francisco a la sala VIP del TGV que ens duïa de tornada a Barcelona.

En tot cas, coneguda l'experiència, i pensant ambiciosament, de segur que seria exportable a qualsevol lloc perquè, pel que ens han explicat, funciona i funciona molt bé. Però és complicat que s'acabi produint, és clar.

Si li sembla, encara que el tren acabi de sortir de Narbona, tornem al nostre territori, a Alella. El 15 de juny acabarà el seu mandat al capdavant del Consorci de Promoció Enoturística de la DO Alella. Quina valoració fa dels ja gairebé deu anys de funcionament?

L'any 2006, un cop endreçat tot allò que enteníem que havíem de començar a fer a l'Ajuntament d'Alella, vam entrar a valorar quina feina creïem que calia fer al voltant de la potencialitat del turisme del vi. De la reflexió van sorgir algunes inquietuds, i vam veure que hi havia moltes oportunitats i que calia anar més enllà del

poble d'Alella. Per què? La meitat dels cellers no eren del poble. És així com el 2007 vam convocar per primera vegada tots els alcaldes del territori de la DO per parlar-ne. I així fins a veure néixer el consorci, l'any 2009. D'això, en farà ja deu anys, i en aquell moment va néixer com una iniciativa impulsada principalment per l'Ajuntament d'Alella, i me'n sento orgullós. Però la proposta era i continua sent de col·laboració amb la resta d'ens i actius del territori. Fins aquella data la implicació amb la DO era escassa i a partir d'aquell moment vam aconseguir que quinze ajuntaments s'impliquessin en la promoció del territori compartint el que ens uneix, que és la cultura del vi i el paisatge de la vinya, present en aquesta terra des de fa dos mil anys.

Què li costarà més de deixar, el consorci o l'ajuntament?

Al final tot això és una cursa de relleus en què he tingut l'oportunitat

Francisco, a l'estació de Narbona.

OSCAR PALLARÉS

de donar unes quantes voltes a la pista. Seguint amb el símil, ara em tocarà traspasar el testimoni a qui hagi de ser el futur alcalde o alcaldessa d'Alella, amb la voluntat que el projecte i tota la feina que s'ha fet en l'àmbit de l'enoturisme pugui continuar. A banda d'això, i com ja he dit, considero que estem en un punt molt dolç, molt a prop, crec, del punt d'inflexió. Els vímets que hem anat posant al llarg de tots aquests anys van donant forma a la cistella. Crec que en qüestió de molt poc temps veurem els vins d'Alella posicionats com els vins referents de la ciutat de Barcelona i el seu entorn.

Així doncs, quina és la valoració d'aquests deu anys de feina?

Passat aquest temps, la valoració és molt positiva, sobretot per l'impacte que ha tingut i, repeteixo, les millors coses encara han d'arribar i no trigaran gaire. La nostra intenció era recuperar els bons moments que va viure el que ara és la nostra DO al principi del segle XX. Durant tots aquests anys s'ha fet molta feina de sensibilització no només entre la ciutadania, sinó també en el món de la restauració, el dels allotjaments i totes aquelles activitats privades que es desenvolupen al voltant del vi i els cellers, tot allò que podem incloure en l'enoturisme. Una sensibilització que també ha arribat des de les administracions locals i supralocals per tal que tothom veïés les oportunitats econòmiques al voltant del vi.

En pràcticament una dècada també deu haver canviat el vi d'Alella...

I tant! Tot i que hi ha hagut en els últims quinze anys un clar retrocés de la vinya conreada i, per tant, de la producció, sí que és cert que a escala de cellers i viticultors hi ha també un renaixement amb vins d'altíssima qualitat i encara millor relació qualitat-preu. Amb la feina de sensibilització de què parlava fa un moment estem aconseguint començar a aixecar pisos sobre aquests fonaments... Estic convençut que estem a prop de l'eclosió i el reconeixement extern dels vins d'Alella, de la qualitat del paisatge i d'allò que s'hi fa i s'hi pot fer encara.

M'ho posa fàcil per fer-li la pregunta següent. Ha dit "retrocés de la vinya" i parla de la construcció d'un edifici, encara que sigui una metàfora: és evident que la pressió urbanística deu haver pesat sobre els seus mandats. Com l'ha gestionada com a alcalde d'Alella?

Una de les primeres coses que vam tenir clara ara fa setze anys, quan vam entrar a l'ajuntament, era que calia mirar amb un zoom ampli el territori d'Alella i projectar quina era la nostra visió de futur per al municipi, saber quin poble volíem per demà. No només per a nosaltres, sinó també per a aquells que ens haguessin o ens han de succeir. Per això vam treballar molt de temps en el planejament urbanístic que es va aprovar deu anys després,

amb un objectiu estratègic: la preservació del territori. És per això que vam mantenir dues terceres parts del sòl com a no urbanitzable, amb una part molt important destinada a sòl agrícola. És més, vam aconseguir desclassificar vuit hectàrees enmig del cor de la vall de Rials. De sòl urbanitzable industrial ha passat a ser ara sòl agrícola no urbanitzable. Podem dir que aquesta és la darrera vall verge del Baix Maresme. Paral·lelament també es va treballar per incorporar-nos a l'espai natural, passant a tenir del 23% al 55% del sòl d'Alella al Parc de la Serralada Litoral. Així doncs, tota la vall de Rials és al parc i, amb això, el que hem aconseguit és liquidar força les expectatives de transformació en el futur en termes de construcció. També cal recordar que el 2007, reforçant tot això, vam crear una línia d'ajudes agroambientals destinades a ajudar aquests curadors del paisatge i tota la gent que conrea la vinya. Unes ajudes que hem mantingut fins avui.

Què s'ha aconseguit amb el consorci?

Considero que era imprescindible una intervenció de l'administració per capgirar aquesta tendència cap a la mínima expressió, i és aquí on des de la intervenció del lideratge de l'Ajuntament d'Alella i la complicitat de més ajuntaments, del consorci, d'actors privats i de la DO hem aconseguit invertir la tendència i portar-la a un punt proper al nou reconeixement de la DO Alella i el seu territori com un referent de vins i d'enoturisme.

I què li ha quedat en el tinter?

Bé, encara em queden tres mesos... Crec que em faltaria veure en pri-

“El meu desig seria veure que els vins d'Alella són molt més presents als restaurants del territori de la DO”

mera persona aquest *momentum* de què parlava. És evident que m'agradaria que tot anés més de pressa i veure els fruits de tota aquesta feina de sensibilització, però moltes d'aquestes feines han estat com picar sobre ciment. Si hagués de demanar una cosa, el meu desig seria veure que els vins d'Alella són molt més presents als restaurants del territori de la DO i que a Barcelona recuperessin aquella esplendor de mitjan segle passat. Hem fet molta

feina, però també en podríem haver fet molta més.

Això és bon senyal...

Sí, el consorci té recorregut i intentaré aportar-hi tot el que pugui perquè així sigui. Cal molta creativitat i perseverança, però tenim la sort de disposar d'un equip de persones que materialitzen tota aquesta feina i a les quals estic molt agraït per la implicació, creença i treball en tot això que hem fet i fem.

Un dels projectes del consorci ha estat la creació de la Ruta del Vi. N'està content?

Aquest és un dels projectes, sí. Ja hem arribat al tercer any d'aquesta proposta que pretén també implicar-hi el sector privat. Sense ells la proposta no tindria sentit ni podria reeixir. Això implica més d'una cinquantena de restaurants, allotjaments, cellers, bars, botigues, agències de viatges... Estic convençut en el resultat positiu de la iniciativa a mitjà termini, però també és veritat que requereix, per part de tots plegats, més nivell d'autoexigència. Cal que tots plegats ens atrevim a optar més clarament pels vins del territori.

En aquest sentit estem aproximadament igual que quan vam començar el projecte. Incidint en la qualitat per tal que els enoturistes que participin en aquesta Ruta del Vi hi trobin el que busquen, una experiència positiva. Hem intentat generar uns requisits de pertinença i reclamar aquesta autoexigència de qualitat de l'experiència. No complir aquestes expectatives pot generar frustració i *inputs* negatius que no beneficien ningú. Podem concloure, doncs, que és una iniciativa mixta, pública i privada, que ha tingut una molt bona arrencada. Tenim una bona base, però no ens hi podem encantar, hem de continuar treballant. Hem d'aconseguir convertir-nos en un veritable referent per als *wine-lovers* i turistes enogastronòmics, per a tots aquells que viuen o vénen a Barcelona buscant experiències que els puguin sorprendre.

I, ja per acabar, de què se sent més orgullós?

D'haver format part d'un grup de persones, entre ells la gent que impulsa *Papers de vi*, que hem cregut en la nostra terra, en la nostra identitat, en un territori vitivinícola únic. I que des de diferents àmbits hem treballat per aconseguir un mateix objectiu: que els vins de la DO Alella tornin a ser vins de referència al nostre país, i també més enllà. I que a través del reconeixement d'aquests vins aconseguim fer perdurar la nostra identitat, la història i la cultura de casa nostra. ●